11 sierpnia: Święta Klara z Asyżu, dziewica

Tekst Ewangelii (*J* 15,4-10): W owym czasie Jezus rzekł do uczniów: „Wytrwajcie we Mnie, a Ja [będę trwał] w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - jeśli nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i płonie.

Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości".

„Ja jestem krzewem winnym, wy – latoro?lami"

Fray Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Hiszpania)

Dziś, we wspomnienie św. Klary z Asyżu (ok. 1194–1253), słuchamy fragmentu Ewangelii według św. Jana, osadzonego w kontekście Ostatniej Wieczerzy. Jezus, żegnając się ze swoimi uczniami i przygotowując się do odejścia, wskazuje im nowy sposób trwania w jedności z Nim. Odchodzi fizycznie, lecz możemy być z Nim zjednoczeni mistycznie i sakramentalnie.

W tak krótkim fragmencie uderza nas powtarzające się wyrażenie „być w" albo — zależnie od przekładu — „trwać w" czy „pozostawać w". Jezus nie mówi „z", lecz „w". Nie chodzi jedynie o towarzyszenie Mu, ale o głęboką zażyłość, o wspólnotę życia z Jezusem, podobną do więzi między krzewem winnym a latoroślami.

Papież Franciszek, komentując ten sam fragment, powiedział: «Jezus jest krzewem winnym, a przez Niego, niczym soki w drzewie, do latorośli przepływa ta sama miłość Boga — Duch Święty». Otrzymujemy pełnię Ducha Świętego, gdy „jesteśmy w" Chrystusie albo „trwamy w" Nim.

Oto najkrótsze streszczenie życia św. Klary: „bycie w" Bogu, wyrażone przez jedność latorośli z krzewem winnym, zostało przez nią opisane w czwartym „Liście do św. Agnieszki Praskiej", gdzie wyjaśnia, w jaki sposób sama przeżywa tę jedność: «Jego miłość porywa, kontemplacja pokrzepia, dobroć napełnia, a

słodycz nasyca; Jego słodkie wspomnienie oświeca, Jego woń przywróci życie umarłym, a oglądanie Jego chwały uszczęśliwi wszystkich mieszkańców niebieskiego Jeruzalem».

Ewangelia ukazuje pewne stopniowanie, prowadzące aż do samego serca życia w Bogu. „Bycie w” rozpoczyna się od towarzyszenia, obecności i wewnętrznej bliskości; następnie staje się przepływem miłości, agape, nasyceniem i komunią; a kończy się wspólnie wydawanym owocem. Owoc należy do krzewu winnego, lecz objawia się, wzrasta i dojrzewa na latoroślach.

Wszystko wskazuje na potrzebę wytrwałości w tej wzajemnej wymianie życia: «Trwajcie w miłości mojej» (J 15,9).